

Sota les estrelles de París

Títol original: *Sous les étoiles de Paris* **Direcció:** Claus Drexel **Guió:** Olivier Brunhes, Claus Drexel **País:** França **Durada:** 86 min **Any:** 2020 **Gènere:** Drama social **Interpretació:** Catherine Frot, Dominique Frot, Mahamadou Yaffa, Jean-Henri Compère, Emilie Favre Bertin, Farida Rahouadj, Baptiste Amann **Música:** Valentin Hadjadj **Fotografia:** Philippe Guilbert **Distribuïdora:** Adso Films **Estrena a Espanya:** 23/04/2021
Apta per a tots els públics
Doblada en català

SINOPSI

La Christine (Catherine Frot) és una sense sostre que viu a París. Una nit d'hivern troba en Suli (Mahamadou Yaffa), un nen eritreu de 8 anys, sanglotant davant del seu refugi. Units per la seva condició de marginals, tots dos s'embarcaran en un viatge emocional per intentar trobar a París la mare de l'infant. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Al carrer

La veterana Catherine Frot destaca en aquesta senzilla història de persones sense llar

La Christiane viu al carrer. Les seves jornades estan plenes de la monotonia de qui no té una raó per existir. I en una d'aquestes nits, igual que les altres, passa l'inesperat: un nen africà apareix al lloc on ella dorm per treure-la de la seva apatia i donar-li una raó per moure's, per parlar de nou, per lluitar.

El petit Suli (**Mahamadou Yaffa**) ha perdut la seva mare i no parla francès. Sense saber-ho, és ajudat mentre ajuda la Christiane.

Claus Drexel (*Affaire de famille*, *América*) ja s'havia acostat a la vida dels sense sostre en el documental *Au bord du monde* (2013), i en aquesta ocasió porta a la ficció una història que bé podria haver succeït en la realitat. De fet, la pel·lícula acaba amb una dedicatòria a «Christiane M i totes les altres» i en una entrevista amb el director i l'actriu protagonista es diu que algunes de les imatges de la pel·lícula són reals, aquelles en què veiem fileres de tendes de campanya sota els ponts del Sena i a l'extraradi de París.

Som davant d'una de tantes pel·lícules franceses actuals que tracten temes socials, com *Especiales* o *Los miserables*. **Sota les estrelles de París** es concentra en dos: les persones que viuen al carrer i la immigració. S'esmenten les diferents posicions que podem trobar davant d'aquesta qüestió -«no podem recollir tota la misèria del món», diu precisament un recollidor d'escombraries que ha cedit a la Christiane el lloc que utilitza per dormir-, però es fuig del maniqueisme i es mostra tant la competència de vegades violenta entre vagabunds com la solidaritat que es donen entre les persones sense llar.

Bona actuació de **Catherine Frot** (*Caos*, *La última nota*, *La cocinera del Presidente*), que dona vida a una creïble Christiane, de la qual sabem poc. Potser la pel·lícula hauria guanyat desenvolupant més la seva història, però el director tenia clar que no havia de fer-ho.

Gema Bellido – filasieta.com